

KYNOLOGIN KYNÄSTÄ - toukokuu 2022

MAAILMA MUUTTUU, VAI MUUTTUUKO MIKÄÄN?

Seurasin juuri naapurikylän huoltoasemalla, kuinka varmaan lähes kilometrin pituinen sotilasajoneuvoletka ajoi Riikasta päin Via Balticaa pitkin kohti Tallinnaa. Näissä NATO:n kuljetuksissa on miehistöissä mukana usein myös suomalaisia sotureita. Kyseisessä saattueessa kuljetettiin sotilaiden lisäksi raskaita aseita, kuten panssarivaunuja ja tykkejä. Saattueet ovat lähes jokapäiväinen näky, sillä lähistöllä on *Kadakan* sotilasalue, jossa opetellaan sotataitoja. Kävimme aikaisemmin hakemassa talousveden Kadakan alueella sijaitsevasta lähteestä, jolloin usein kohtasimme harjoituksissa olevia NATO -maiden sotilasyksiköitä.

Carnikavan taivaalla taas jopa useina päivinä peräkkäin ja monta kertaa vuodessa on hävittäjien harjoituksia, joista ei vauhtia eikä ääntä puutu. Helikopteritkin jylläävät joskus yllämme ja iltaisin sotilasharjoitusalueelta kuuluu harvemmin paukahtavien pyssyjen jylinä. Zaigan koirakoulun koirat ovat etuoikeutetussa asemassa, sillä niille ei tarvitse tehdä erikseen paukkutestejä.

En paljon muista historian opetuksesta kouluajoilta. Yksi asia on kuitenkin jäänyt mieleen, koskien juutalaisten ja muiden vastaavien kansanryhmien kohtaloja toisen maailmansodan jälkeen. Opettaja kertoi maailman yhteisen ja vakaan päätöksen olleen: ”Ei koskaan enää.”

Miten lie – uskoako tuota?

Juha Herttuainen